

ad § 5.

4) Efter „med Hensyn til“ indskydes de Ord „Appel af“.

ad § 7.

5) Den antagne § 7 foreslaaes at bortfalde, og en ny § 7 indstilles, saalydende:

„Alle ved Birkeretterne paa Grevskaber og Baronier behandlede Sager bør, naar Appel finder Sted, indankes for vedkommende Landsoverretter“.

ad § 8.

6) Derfom det ovennævnte Ændringsforslag til § 2 antages, indstille vi, at § 8 aldeles bortfalder.

7) Under den modfatte Forudsætning indstilles, at istedetfor § 8, der bortfalder, optages en ny § 1, saalydende:

„I Kjøbenhavns Criminal- og Politivett. og i alle andre Politivetteter, saavel som for Kjøbenhavns Brandcommission og samtlige øvrige Brandretter, ere Parterne berettigede til, eftersom Sagerne ere offentlige eller private, at møde med eller ved Sagførere, dog at disse ikke overvære Forhørerne i de offentlige eller Forligsmæglingen i de private Sager, uden forsaa vidt Lovgivningen i Almindelighed hjemler det, og at forøgede Omkostninger ikke derved paadrages det Offentlige i de førstnævnte eller Modparten i de sidstnævnte Sager. Naar alskun den ene Part møder ved Sagfører, bør Dommeren vejlede den anden Part, og paasee, at Intet forsømmes til dennes Skade.“

8) Antages Indstillingen Nr. 7, forandres de øvrige Paragraphers Nummerække derefter.

9) Overskriften forandres saaledes:

„Forslag til Lov om Politiesagers og Brandrettsagers Behandling, og om Appel af disse, saavel som af de ved Birkeretterne paa Grevskaber og Baronier behandlede Sager.“

Skoleforstander **Sørensen**: Nærværende Ændringsforslag til den 2den §, som jeg, tiligemed Flere af Thingets Medlemmer, har tilladt mig at stille, er, som man vil have erfaret, ikke noget Nyt og Fremmed; thi det er det Samme, som Udvalgets Minoritet havde fremsat ved 2den Behandling til § 3, og staaer saaledes i fuldkommen Overensstemmelse med, hvad Folkethinget i denne Sag har vedtaget. Vi Lægmand, som have tilladt os at fremkomme med dette Forslag, bestinde os her i en mindre heldig Stilling ligeoverfor en Deel af det ærede Things lovårde Medlemmer, der synes at være Sagen imod. Men det er imidlertid vor Overbeviisning, at Forslaget vil tiltale Alles Retsfølelse, ligesom det ogsaa synes at være et temmelig almindeligt Folkeønske, og vi nære derfor det Haab, at det vil vinde Sympathi i Forsamlingen, og at Flere af Thingets ærede Medlemmer ville understøtte det med deres Grunde og deres Stemmer. Jeg skal nu forsøge paa, efter ringe Øvne at imødegaae nogle af de væsentligste Indvendinger, som under Sagens tidligere Behandling have været fremsatte mod Forslaget. Udvalgets Majoritet har ytret den Formening, at Dphævelsen af summa appellabilis vilde være til Skade for den Usformuende, derved at den velhavende Modpart kunde fortrædige ham, og paaføre ham Bryderier og Beskostninger. Forslagsstillerne ville ingenlunde nægte, at Saadant vil kunne skee. Men fordi Friheden kan misbruges, derfor ønske vi dog ligesuldt baade os selv og vore Medborgere den størst mulige Besiddelse af dette Gode, som kan bestaae med en tilfredsstillende Samfundsorden, og det er vor fuldeste Overbeviisning, at det er et vigtigt Middel til at fremme god borgerlig Orden i Samfundet, naar alle Statens Borgere føle og erkjende med Bevidsthed, at de uden nogen Indskrænkning ere i Besiddelse af Rettens fulde Nydelse, hvorimod det forekommer os, at dersom Staten, for at beskytte den Fattige mod den Rige, skulde ansees berettiget og forpligtet til at drage en saadan vilkaarlig Grændse, som Tilfældet er med Bestemmelsen om summa appellabilis, saa maatte Staten i Consequents heraf ogsaa være berettiget og forpligtet til at affjære Appellen i alle Retsvifter, og saaledes